

Gratis lingerie

Gratis lingerie

Elly Wieland

Voor Joke

Gratis Lingerie

Copyright; © 2023 Elly Wieland

Auteur; Elly Wieland

E-mail; auteur.ellywieland@gmail.com

Coverontwerp; Elly Wieland

Druk; Paperback

Vormgeving, redactie en lay-out;

Elly Wieland

ISBN; 9789403713373.

Tweede druk.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de auteur.

Disclaimer;

De inhoud van dit boek berust niet op waargebeurde gebeurtenissen.

Enige vergelijking met personen of situaties is toeval.

De auteur of de uitgever kan niet aansprakelijk worden gesteld voor de inhoud van dit boek

Aan de inhoud van dit boek kunnen geen rechten worden ontleend.

Inhoud

1	De ontmoeting	7
2	De kennismaking	13
3	De eerste kus	24
4	Verliefdheid	33
5	De onzekerheid.....	40
6	Het spel	44
7	Het genot	55
8	Altijd samen is niet mogelijk.....	65
9	De eerste barstjes	77
10	Vlees of vis?	106
11	Vertel mij alles	108
12	Loslaten	111
13	Een laatste vlam	116
14	De laatste vonk	121
15	Het laatste contact.....	130

1 De ontmoeting

‘Richard, er staat hier een jongeman bij de voordeur die naar jou vraagt, zijn naam is Diederick.’

Marjon Schepers, de vrouw des huizes van middelbare leeftijd had de bezoeker al vanuit de keuken van de in 1977 gebouwde woning zien aankomen. Marjon en haar echtgenoot hadden de woning zelf laten bouwen en woonden er nu al vijf jaar met veel plezier.

Ineens was de knappe jongeman voor haar deur verschenen.

Zijn atletische postuur, gestoken in een modern zwartleren motorjack was haar direct opgevallen en had iets in haar lichaam wakker gemaakt. Nadat hij had aangebeld was zij snel naar de voordeur gelopen en had zij hem opengedaan. Marjon was nieuwsgierig naar die knappe jongeman die bij haar voordeur stond.

Zij kende hem niet en vermoedde dat hij een vriend was van haar zoon Richard, die zijn motorfiets in de garage aan het repareren was.

Toen Marjon opendeed had de bezoeker zich voorgesteld als Diederick en gemeld dat hij voor Richard was gekomen.

Voordat zij naar de voordeur was gelopen om open te doen, had ze nog even gekeken of haar kleding wel goed zat, als laatste handeling had Marjon haar zwarte halflange haar in model gestreken.

In de gang had zij nogmaals even vluchtig in de spiegel gekeken, haar figuur en met name het kleine buikje ergerde haar nog steeds.

Daarna had zij de voordeur geopend en stond de jongeman, die de vlinder in haar buik had laten vliegen, voor haar.

Diederick leek een paar jaar ouder dan Richard, zij schatte hem voor in de twintig. Hij was iets langer dan zij, ongeveer 1,78 meter, slank, met donkerblond goed geknipt haar. Zo op het eerste gezicht had hij niet veel beharing, iets wat een man voor haar aantrekkelijk maakt.

De strakke spijkerbroek toonde zijn figuur tot in de kleinste details en even voelde zij de kleine vlinder in haar buik opvliegen.

‘Dag mevrouw, ik ben Diederick, een vriend van Richard, is Richard thuis? Ik heb met hem afgesproken.’

‘Hallo, Diederick, ik ben Marjon Schepers, de moeder van Richard. Richard is in de garage, kom maar binnen dan zal ik voor je uitlopen,’ sprak zij met de liefste en meest innemende glimlach die zij op haar gezicht kon toveren. Haar hersenen werkten op volle toeren.

De kleine vlinder in haar buik was gegroeid en had zich vermeerderd, het was nu een zwerm geworden. Zij moest deze jongeman beter leren kennen, hij moest nog even blijven en met haar praten. Hij mocht niet even langs Richard gaan en na drie minuten ongezien weer vertrekken.

‘Richard, hier is Diederick, ik was net koffie aan het zetten en zal voor jullie ook inschenken. Wat wil jij in je koffie Diederick?’ sprak zij zonder op antwoord van Diederick te wachten.

‘O, alleen suiker,’ hoorde zij hem nog net zeggen voordat hij de deur naar de garage dichttrok.

‘Daadkrachtig optreden, hen confronteren, met een feit, niet vragen of de heren koffie willen.’ dacht zij.

‘Nee, er is koffie aangeboden dus je kunt het niet weigeren als gast,’ fluisterde ze daarna tegen zichzelf.

Marjon was blij met de door haar bedachte snelle oplossing die haar ineens was komen aanwaaien, nu kon zij Diederick beter leren kennen, zonder dat het zou opvallen.

De volgende stap zou zijn om hem alleen te kunnen ontmoeten.

Snel liep zij nog even naar de slaapkamer om haar uiterlijk te controleren. Haar figuur maakte haar elke dag attent op haar leeftijd, inmiddels vier en veertig jaar, iets te veel buik vet, maar nog niet onoverkomelijk.

Haar drie kinderen hadden hun sporen nagelaten, vooral de eerste was een zware bevalling geweest, men had haar moeten inknippen en dat had alles er niet mooier op gemaakt. Haar borsten zagen er nog wel mooi uit, maar het was niet meer wat het ooit was geweest. Haar billen en heupen waren nog wel stevig, het vele tennissen en de tenniswedstrijden waren een zegen voor haar billen.

Marjon bekeek zichzelf in de spiegel en langzaam streelde ze met haar handen over haar borsten en over haar dijbenen. Ze dacht aan Diederick, die mooie jongeman met zijn prachtige figuur die ineens uit het niets voor haar keukenraam had gestaan en nu bij haar zoon in de garage stond. Zij voelde dat ze opgewonden raakte.

‘Hij lijkt iets ouder dan mijn zoon,’ sprak ze zachtjes tegen zichzelf.

‘Maar hij bezorgt mij ook vlinders in mijn buik en naar je lichaam moet je altijd luisteren, heeft de dokter mij ooit verteld.’ vervolgde ze tegen zichzelf.

‘Mijn lichaam zegt dat ik deze jongen beter moet leren kennen. Ik begin bij zijn mooie lippen, zak dan af naar zijn borst en sluit mijn mond dan om zijn dikke worst.’

Inwendig lachte Marjon om haar eigen grapje, ze haalde haar tong langs haar lippen, drukte haar borsten nog iets omhoog, deed nog een vleugje parfum achter haar oren en verliet toen de slaapkamer om het koffieapparaat te controleren.

De koffie was klaar, het was nu zaak om alles in te schenken zodat de gasten geen mogelijkheid hadden om zelf hun plaats aan de tafel uit te zoeken. Diederick moest links van haar plaatsnemen, zodat hij onopvallend in haar bloesje kon kijken en zij haar décolleté aan hem kon tonen. Misschien kon ze Richard even wegsturen voor een boodschap als de koffie bijna opgedronken was? Ze pijnigde haar hersenen. Misschien kon Diederick haar helpen met iets? Eerst maar eens uitzoeken waar Diederick goed in was.

‘Komen jullie? Ik heb de koffie ingeschonken.’

Ze was naar de garage gelopen waar haar zoon en Diederick een geanimeerd gesprek hadden over motoren, een onderwerp waar zij totaal geen verstand van had.

Met de heren in haar kielzog zat zij even later rechts van Diederick. Haar zoon zat op zijn vaste plek tegenover haar en zij zat ook op haar vaste plek, een strategische plek voor de huisvrouw, want het was het dichtst bij de keuken.

‘Schiet het opknappen al een beetje op Richard?’ vroeg ze om het gesprek op gang te brengen.

‘Nou nee niet echt mam, de bedrading zit niet helemaal zoals het hoort,’ was het korte antwoord van Richard, met een beetje een zuur gezicht.

‘En wat ga je daaraan doen? Jij weet toch niet zo heel veel van elektra?’

‘Diederick heeft beloofd dat hij mij gaat helpen. Wij twijfelen nu alleen nog wat de beste optie is, de motorfiets naar Diederick is een hoop werk omdat de motor niet kan rijden. Dat is optie één. De motor hier in de garage nakijken is optie twee, maar dat moet dan overdag, want Diederick werkt in wisseldienst als storingsmonteur en loopt de komende weken avonddienst. Overdag kan ik niet omdat ik werk en iemand moet Diederick de weg wijzen in de garage.’

Diederick was stil, maar keek belangstellend naar Marjon.

‘Ik hou mij bezig met besturingstechniek van machines mevrouw Schepers en bij toeval heb ik de komende weken nachtdienst omdat ik heb geruild met een collega. Ik weet nog niet precies wat er met de motor aan de hand is, daar probeerden wij net achter te komen, maar

wij zijn er nog niet uit. Soms is het een klein dingetje, maar soms lijkt het een klein dingetje en dan is er meer aan de hand.

Ik kan dus ook geen inschatting maken mevrouw Schepers.'

'Yes!... Het probleem was opgelost,' bedacht Marjon.

De oplossing was uit zichzelf aangekomen. Marjon bedacht dat zij alleen maar de gelegenheid diende te geven en dan zou Diederick vanzelf komen.

'Zeg maar Marjon hoor, dan noem ik jou Diederick, is dat goed? "Mevrouw Schepers" klinkt zo oud en ik voel mij nog juist erg jong.'

Marjon draaide zich een beetje naar Diederick en glimlachte naar hem terwijl ze het zei.

Even zag ze zijn ogen naar haar décolleté kijken, toen keek hij haar in de ogen en kreeg hij een kleur op zijn wangen.

Hij wond haar op, de vlinders bewogen en haar slipje zat te strak. Automatisch deed zij haar knieën ongemerkt een klein stukje uit elkaar en ging zij iets verzitten.

'Ik ben overdag vaak thuis, is het misschien een optie om de reparatie hier in de garage uit te voeren? Ik kan mijn afspraken wel daar omheen plannen.'

'Ik durfde het niet te vragen mam,' sprak Richard. 'Als dat mogelijk is dan zou dat een grote hulp zijn.'

'Wanneer zou jij willen beginnen Diederick?'

'Overmorgen zo rond een uur of elf, wil ik graag beginnen, mevrouw Schepers, is dat goed?'

'Ja Diederick, dat is prima, ik zal zorgen dat er dan ook koffie is. Er is nog wel een voorwaarde, jij noemt, mij niet meer mevrouw Schepers, maar Marjon, is dat afgesproken?'

Weer draaide Marjon naar Diederick en weer keek hij in haar décolleté. Zijn ogen hadden nu een brutalere blik en weer kreeg Marjon een kleine rilling in haar buik waardoor zij haar dijspieren automatisch aanspande, om dat heerlijke gevoel nog even vast te houden.

'Marjon, wat ben je stil? Waar zit je aan te denken?' vroeg haar man Frank tijdens het avondeten.

Die avond was het hele gezin compleet, Marjon, haar echtgenoot Frank, haar oudste dochter Anna, haar middelste kind, zoon Richard en de jongste, dochter Elise, het nakomertje van veertien, bijna vijftien jaar. Marjon was in gedachten verzonken geweest, zij zat aan Diederick te denken en voelde dat heerlijke gevoel in haar buik weer opspelen.

‘Ik? O..., nergens aan, morgen heb ik een tenniswedstrijd en ik vraag mij af of ik deze keer van mijn tegenstander kan winnen,’ antwoordde zij haar echtgenoot.

Haar gepeins was Frank opgevallen en dat verbaasde haar.

Frank had haar al twee maanden niet aangeraakt in bed en dat zij naar een man hunkerde was hem kennelijk niet opgevallen anders zou hij toch wel zijn ingegaan op haar avances in bed.

Zij glimlachte naar hem, hij zag er moe uit. Volgens haar werkte hij veel te hard.

Zijn functie als financieel directeur was te zwaar, vond zij, maar hij genoot van zijn werk.

Ooit had zij zich afgevraagd of Frank misschien een scharrel buiten de deur had, maar nadat zij dit discreet en uitgebreid had onderzocht, kwam zij tot de conclusie dat dit niet het geval was.

Frank was gewoon een doodgoeie man, al zijn energie ging in zijn werk zitten.

Hun relatie was in stiller vaarwater terechtgekomen, maar beiden waren toch ook nog steeds op zoek naar de spanning van de eerste verliefdheid. Zij kenden elkaar inmiddels door en door, na een huwelijk van meer dan twintig jaar en vertrouwden elkaar volkomen. Zij hadden geen geheimen voor elkaar en hadden afgesproken om elkaar vrij te laten. Ook deelden zij elkaars avonturen en fantasieën zodat zij alle twee konden genieten van het leven.

Marjon vroeg zich af wanneer zij Frank op de hoogte zou brengen van haar verliefdheid op Diederick.

‘Heb je nog goede afspraken kunnen maken met Diederick over de reparatie van je motor Richard?’

Marjon vroeg naar de bekende weg, maar wilde op dit moment dat haar twee dochters van de gebeurtenissen op de hoogte zouden worden gebracht door haar zoon en niet door haar.

‘Ja, hij komt morgen kijken wat er gedaan moet worden en kijkt dan ook welke onderdelen er moeten worden vervangen en moeten worden besteld. Hij vertelde mij dat jij thuis zou zijn als hij zou komen.’

‘Dat klopt hij zou rond elf uur komen.’

‘Wat is het probleem met je motor Richard?’

Frank toonde nu ook interesse.

‘Hij wil niet starten pa, er is iets met de ontsteking, daar weet ik weinig van af, Diederick is een vriend van mij hij gaat ernaar kijken. Hij heeft daar meer verstand van dan ik.’

‘Wil je dat ik er naar kijk Richard?’

‘Nee hoor pa, Diederick is vakkundig genoeg.’

‘Is het geen belasting voor jou Marjon? Nu moet jij thuisblijven.’

‘Nee hoor Frank, ik doe het graag voor Richard.’

Zij was tevreden, de informatie was gegeven en kwam niet van haar kant. Elk bezoekje dat Diederick nu zou brengen zou geheel legaal kunnen plaatsvinden zonder argwaan te creëren bij de kinderen.

Die avond lag Marjon in bed opgewonden aan Diederick te denken.

Zij streek voorzichtig haar dijen waarna zij moeilijk in slaap viel.

Frank was al eerder in slaap gevallen, hij was moe. Even keek zij naar hem, hij lag zo vredig te slapen.

Zij bedacht dat Frank zeker zou kunnen profiteren van haar relatie met Diederick, mits zij beiden het spel op de juiste manier zouden spelen.

En dat spel had zij al helemaal uitgedacht tot in de kleinste details.

2 De kennismaking

Ring..., de deurbel.

Marjon had hem al zien aankomen op het tuinpad.

Diederick, zij was de laatste vierentwintig uur in de ban van hem, haar gedachten zaten alleen bij hem, bij "haar Diederick."

Toen haar man opstond had zij gezegd dat ze nog even wilde blijven liggen. Het ontbijt hadden hij en haar kinderen zelf klaar moeten maken.

Nadat iedereen de deur uit was had zij zichzelf opgewarmd, denkende aan Diederick had zij haar borsten gestreeld en uiteindelijk had haar hand tussen haar dijen de rest gedaan. Daarna had zij zich gewassen en zich aangekleed. Niet te opzichtig, een strakke sportieve broek, een sportieve blouse, met de twee bovenste knoopjes open. Haar roze bh zou hem zeker opvallen net als de string, die ervoor zorgde dat de bilnaad zichtbaar was als je naar haar billen keek.

Nu stond hij daar in zomerkleding met een gereedschapstas in zijn rechterhand.

Snel liep zij naar de voordeur om hem binnen te laten.

'Dag Marjon, hier ben ik dan.'

De lach van Diederick en de vrolijke ogen die haar recht aankeken gaven haar een slap gevoel in haar benen.

'Ja Diederick, ik zie dat jij er bent, kom binnen.'

Allebei moesten zij lachen om de droge opmerking van Marjon.

'Wil je eerst iets drinken, of ga je meteen aan het werk?'

'Als het goed is dan wil ik eerst nog verder onderzoek doen om in beeld te krijgen waar de storing zit, daarna wil ik wel iets drinken is dat goed? Richard heeft mij laten zien waar alle gereedschap ligt en ik heb zelf ook een tas met gereedschap meegenomen.'

Diederick wees op de gereedschapstas in zijn hand.

'Kan ik je misschien ergens mee helpen? Ik ben zeer geïnteresseerd in techniek. Misschien iets vasthouden, of aangeven? Ik heb toch niet veel te doen en vind het reuze interessant. Voor een proefritje achterop als de motor is gerepareerd, heb ik veel over.'

De glimlach van Marjon terwijl zij dit voorstelde, ontlokte ook een glimlach bij Diederick.

'Ik moet bij hem blijven, hem uitdagen en het gezellig en aantrekkelijk voor hem maken,' dacht zij.

Eén moment keken zij elkaar recht in de ogen en zag zij dat ze dezelfde taal spraken.

‘Prima voorstel Marjon, jij helpt, mij en in ruil mag je bij mij achterop de motor een ritje maken zodra die is gerepareerd.

‘Zeg maar wat ik moet doen,’ Marjon stond met Diederick naast de motor in de garage.

‘Nog even niets.’

Hij antwoordde haar terwijl hij op de grond naast de motor wilde gaan liggen en keek ongewild vanaf de grond naar haar billen en haar borsten.

‘Je gaat toch niet in je goede kleding op die kale betonnen vloer liggen Diederick?’

‘Ik vrees dat dit wel zal moeten Marjon anders kan ik er niet bij.’

Hij lachte naar haar, zijn tanden blonken in het licht van de tl-balk aan het plafond.

‘Wacht ik pak een kleedje dat is beter voor jouw spieren en ook voor jouw kleding.’

Marjon pakte het kleedje dat Richard altijd gebruikte, bukte voorover en rolde het uit. Zij wist dat Diederick nu vol in haar decolleté kon kijken en zij zag dat hij dat ook gretig, zonder schroom deed.

‘Kun je mij de multimeter aangeven Marjon, dat is dat zwarte doosje met de rode naald in het scherm. Kun je de meter even vasthouden en het zeggen als de rode naald beweegt?’

Met de stalen pennen van de rode en de zwarte draad drukte Diederick op verschillende punten van de motor, soms bewoog de rode naald en soms niet.

Als een volleerde operatiezuster vertelde Marjon aan Diederick wat zij waarnam.

Toen stond Diederick op.

‘Nieuwe bobine en nieuwe bougiekabels, laten wij daar maar eerst mee beginnen.’

‘Is dat duur Diederick?’

Marjon had geen flauw benul wat een bobine is.

‘Valt mee, maar het zal waarschijnlijk besteld moeten worden.’

‘Je zit onder de vlekken en vegen Diederick, wil jij je even opknappen in de badkamer? Dan zal ik koffiezetten, loop maar even mee.’

Marjon had zich al omgedraaid, zij wist dat haar strakke broek haar billen in dit licht extra zouden accentueren, daarom bleef zij even staan.